

အသစ်တက်တက်အချစ်လုံးချင်းသစ်

ရှင်မိတ္တယ

ခြံစဉ်

"နိုင်ငံသစ္စာဆိုတဲ့ ကောင်က
ဘယ်တော့မှ သူဌေးသမီးကို သိုက်မတူးဘူး၊
အခြေမလှလို့ ကိုယ့်ဘဝပျက်သွားပေမဲ့
ကိုယ့်ကိုချစ်လို့ ထိန်းမတ်ပေးတဲ့ ချစ်သူကို
ဘယ်တော့မှ လက်ကမ်းမကြိုဆိုဘူး၊
အဲဒါဘာဖြစ်လို့ လဲမင်းသိလား။
အေး ... မသိရင်မှတ်ထားလိုက်၊
အတန်းအစားချင်းအတူတူ ခွက်စောင်းအခုတ်မခံနိုင်လို့ "

နိုင်ငံ(ခ) နိုင်ငံသစ္စာ

"ကံမကုန်လို့ ပြန်ဆုံရတဲ့ ဘဝကို
ခါးသီးမှုတွေနဲ့ မဖြေရှင်းချင်ပါနဲ့ ကိုကို၊
ခါးသီးလွန်းတဲ့ ဖူးတို့ ဘဝကို
ကိုကိုမမုန်းဘူးလားဟင်"

"ကိုယ့်ဘဝမှာ ...

စံကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်တော့ဘူး၊

တစ်ချိန်တုန်းက

ကြွေးတွေများ ခဲ့လို့ ကိုယ်အနစ်နာခံပြီး

မာမိုစကားကို နားထောင်ခဲ့တာ

အခုကိုယ်အသည်းကွဲတယ်

တစ်ခုလပ်ဖြစ်တာပဲ အဖတ်တင်ခဲ့တယ်"

တိုးတက်

"ဟားဟားဟား ... ငါကအကြီးနေရာရခဲ့တာကို

အငယ်နေရာပြန်နေပေးရမယ်တဲ့ လား တိုးတက်ရယ် ...

ဟားဟားဟား ... အငယ်နေရာတော့ငါမယူဘူး၊

နင့်ကိုအသက်ငယ်ငယ်လေးဖြစ်အောင်ပဲ လုပ်ပစ်လိုက်မယ်၊

ဟားဟားဟား ...

လူကြီးသေရင် ကလေးဖြစ်တယ်တဲ့ "

စံမမ

အခန်း (၁)

"အင်း ဟင်း ဟင်း ဟင်း"

"ဟီး ဟီး ဟီး"

"ဟင်"

အခန်းထဲက ညည်းသံသဲ့သဲ့ကြောင့် သူ စောင်ခြုံကွေးကောင်းနေရာ
မှ နားစွင့်လိုက်သည်။ ။

"ဟီး ဟီး ဟီး"

"ဟင်... မမ ဘာဖြစ်ပါလိမ့်"

နိုင်ငံ ဆတ်ခနဲကုန်းထလိုက်ပြီး မမအခန်းထဲကို ခပ်သွက်သွက် လှမ်း
ဝင်လိုက်သည်။ ။

မမအခန်းထဲရောက်တော့ မမက စောင်ခြုံလေးနှင့် ကွေးပြီး တဟီးဟီး အဖျားတက်နေတာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

"မမ ... မမ အဖျားတက်နေတာလား"

"အေး အေး ... ငါ ဘာဖြစ်တာလဲ မသိဘူး၊ ကောက်ကာငင်ကာကြီး၊ အခုမနက်ကျမှ ထဖျားသွားတာ"

"အင်း အင်း"

သူ မမကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး...။

"နေဦး... ကျွန်တော့်စောင် သွားယူလိုက်ဦးမယ်"

သူ အံတစ်ချက်ကြိတ်ပြီး ဝိုင်းတက်လာသည့် မျက်ရည်တွေကို မျက်နှာကြီးပင့်ကာ ထိန်းလိုက်ရင်း မမအရှေ့ကနေ လှည့်ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ ။

သူနှင့်မမဘဝက စောင်အပိုတောင် ခြုံစရာမရှိသည့်ဘဝ။ စောင်အပို ခြုံစရာမရှိခဲ့တဲ့ ဒီဘဝကြီးကို နိုင်း မုန်းလွန်းလို့ ဒီဘဝထဲကလွတ်အောင် ကြိုးစားချင်ပေမယ့် ကြိုးစားခွင့်မရခဲ့။

ကံကြမ္မာက သူနှင့်မမကို အခုအချိန်မှာ အဆိုးဆုံးကံဖြင့် ဖိနှိပ်ချုပ်ကိုင်ထားခဲ့သည်။ ။

တောက် ... မွေးကတည်းက ဒီလိုဘဝမျိုးရခဲ့ရင်လည်း သူ ဒီလိုထူးထွေပြီး ခံစားရမည်မဟုတ်။

အခုတော့ သူနဲ့ မမဘဝက အထည်ကြီးပျက်ခဲ့ရတာ။

ဪ ဘဝ ဘဝ ... သံသရာလည်တာ မြန်လိုက်တာဗျာ။

"ငါ့မောင်ရယ် ဘာမှ အားမငယ်စမ်းပါနဲ့ ၊ ငါတို့ မှာ ကုန်းကောက်စ

ရာမရှိအောင် မွဲသွားပေမယ့် တစ်နေ့ ပြန်ချမ်းသာအောင် မမ လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်။ ဘဝဆိုတာ ရုန်းကန်မှ ပိုပြီး အသက်ဝင်တာကွ"

အားနဲ့ မာန်နဲ့ လက်သီးဆုပ်ပြီးပြောခဲ့သည့် မမရဲ့ မာန်နဲ့ ထန်နဲ့ မျက်နှာက ရှိသည့်အရွယ်ထက်ပိုပြီး ရင့်ရော်သွားသလို ထင်မှတ်လိုက်ရသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ မမက မိန်းမချောတစ်ယောက်ပင်။ ဖြူဖြူသွယ်သွယ် ကိုယ်လုံးနှင့် လိုက်ဖက်သည့် မျက်နှာသွယ်သွယ်ရှင်းရှင်းက ထင်းခနဲ မြင်သူတိုင်း ငေးလောက်အောင် ချောမောလှပခဲ့ပေမယ့်

မမတစ်ယောက် အချစ်ကံမကောင်းခဲ့။

ကံကြမ္မာက မမကို အချစ်ကံမကောင်းအောင် ဖန်တီးခဲ့တာပဲလား။

ဒါမှ မဟုတ် သူတို့ မောင်နှမတွေကို ဘဝပျက်အောင် ဖန်တီးခဲ့တာလား မသိသည့် ဘဝဇာတ်လမ်းကြီးကို သူ မတွေးချင်ပါ။

ပြန်ပြီး မတွေးချင်ပါ။ ဒီမိသားစု၊ ဒီအသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူဘာတစ်ခုမှ ကို ပြန်ပြီးမတွေးချင်ပါ။

တွေးမိတိုင်း မျက်ရည်ကျခဲ့ရသည့် ကိုယ့်ဘဝကိုယ် နာကြည်းမုန်းတီးခဲ့သည်။ ။

"အင်း ဟီး ဟီး ... မောင်လေး မောင်လေး"

"ဟင်"

အတိတ်က အကြောင်းတွေကို ပြန်တွေးမိတိုင်း ရင်နာသည့် ခံစားချက်နှင့် ငေးမောသွားသည့်သူကို အခန်းထဲက လှမ်းခေါ်လိုက်သည့်အသံကြောင့် သူက သူ့စောင်ကြီးကို ကောက်ယူပြီး

မမအခန်းဆီသို့ အပြေးပြန်ဝင်ချလိုက်သည်။ ။

"မမ"

"ကြာလိုက်တာ နင်ကလည်း ... ဒီမှာ အဖျားတက်နေတဲ့ ငါသေတော့မယ်၊ ကဲ ကဲ ... အဲဒီစောင့် ငါ့ကိုထပ်ခြုံပေးခဲ့၊ ပြီးတော့ ငါ့အတွက် ဖြတ်ဆေး ဈေးဆိုင်ကသွားဝယ်ပြီးရင် ရေနွေးပူပူလေးပေးခဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ဪ ... မောင်လေး"

သူ မမအခန်းထဲကနေ လှည့်ထွက်လာခဲ့စဉ် မမခေါ်သံက သူ့ကို အနောက်ကိုပြန်လှည့်ကြည့်မိသွားရပြီး မငိုမိအောင် အံ့ကြိတ်ပစ်လိုက်သည်။ ။

မမကလည်း ငိုချင်နေသည့် သူ့မျက်နှာကြီးကို ကြည့်ပြီး တစ်အောင့်ကြာငြိမ်ပြီးမှ ငိုသံကြီးနှင့်ပင် ပြောလိုက်သည်။ ။

"ဒီနေ့တော့ နင် နင် ငါထိုင်တဲ့ အထည်ဆိုင်လေးကို ထိုင်လိုက်ပါနော်"

"ဟုတ်ကဲ့"

သူ မမကို ဘာမှ ထပ်မပြောတော့ဘဲ မမအရှေ့ကနေ လှည့်ထွက်လိုက်သည်။ ။

သူလှည့်ထွက်လိုက်သည့် သူ့ခြေလှမ်းတွေ အားအင်ဖျော့တော့ကာ ပုံလျက်လဲကျသွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

ထိုခံစားချက်နှင့်ထပ်တူ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ငုံ့ကြည့်ပြီး ယောက်ျားကြီးတန်မဲ့ မျက်ရည်တွေ စီးကျသွားခဲ့တော့သည်။ ။

ဪ ... ဆင်းရဲတဲ့ ဘဝကြီးရယ် ဒီလောက်အထိဘဲ ရုန်းထွက်လို့ မရအောင် ဆင်းရဲတွင်းနက်ရပါလားဗျာ။

"ဟာဗျာ ... ဒီဘေထုပ်တော့ ကျွန်တော်မရောင်းချင်ဘူး၊ ကျန်တာ မကျွန်တော့်ကိုဘာခိုင်းခိုင်း၊ ကျွန်တော်လုပ်ပေးမယ်" ဆိုပြီးပြောခဲ့သည့် သူ့စကားတွေက သူ့ကို စကားသာ အဖတ်တင်ခဲ့သည်။ ။

တကယ့် တကယ် မမ အလုပ်မလုပ်နိုင်တော့ သူပြောခဲ့သည့် စကားတွေက လေပဲရှိတော့သည်။ ။

အခုလို မမ နေမကောင်းနေတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ မမ ရောင်းသည့် ဘေထုပ်တွေကို သူ မရောင်းလို့ ဘယ်သူရောင်းပေးမလဲ။

ဝမ်းအရေးကိုလည်း ဘယ်သူမှ မဖြေရှင်းပေးနိုင်တာက သူတို့ ရဲ့ ဘဝပေးကံပဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

အဲဒီတော့လည်း သူ ရှက်မနေတော့ပါ။ သူရှက်နေရင် ဒီနေ့ ငတ်သွားတော့မှာ ဖြစ်သည်။ ။

ထမင်းငတ်သွားမလို မမကလည်း ဆေးဝယ်မသောက်နိုင် ဆေးမထိုးနိုင်လို့ ဒီထက် အဖျားကြီးသွားတော့မှာ ဖြစ်သည်။ ။

ဟား ... ငါ မမလို အထည်ကိုကိုင်ပြီး ဈေးအော်ပေးမှ ပဲ။

သူ အသက်အောင့်ကာ မျက်စိစုံလုံးမှိတ်ချလိုက်ပြီး တွေ့ရာကြုံရာ မိန်းမဝတ်အင်္ကျီလေးကို ကောက်ကိုင်ကာ သူ့အရှေ့ကနေ ဖြတ်သွားနေ

သည့် ခရီးသည် တွေကို ဈေးအော်ပေးလိုက်သည်။ ။

"မိန်းမဝတ်အင်္ကျီလှလှလေးတွေ ရမယ်၊ တစ်ထည်မှ တစ်ထောင့်ငါးရာတည်းပါ၊ ဈေးချိုချိုနဲ့ ရတာ ယူထားပါနော်၊ ဒီက ညီမလေးတို့ ဒီမှာ အင်္ကျီလှလှလေးတွေရမယ် တန်တယ်ဗျာ၊ တစ်ထည်မှ တစ်ထောင့်ငါးရာ"

သူ အံ့ကြိတ်ပြီး အသက်အောင့်ကာ မျက်နှာကြီး ငဲ့ချပစ်လိုက်သည်။ ။

အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ သူတို့ ဆိုင်လေးရှေ့ကနေ ဖြတ်လျှောက်သွားသည့် ကောင်မလေးအုပ်စု အသံက နားထဲကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ။

"ဟဲ့ ဟဲ့ ... ဘေထုပ်ရောင်းတဲ့ ဘဲကြီးက မိတယ်ဆရာ၊ လှည့်ကြည့်စမ်း လှည့်ကြည့်စမ်း"

"ဟယ် ... လာစမ်းပါ၊ ဒီမှာ Computer ရိုက်ဖို့ အရေးကြီးနေတာ၊ မိတို့ ကတော့ မြင်ကရာယောက်ျားကို မိနေတာပဲ"

"ဟင်"

ခပ်နုနုအသံလေးက သူ့နှလုံးသားကိုခပ်ကြမ်းကြမ်း ရိုက်ခတ်သွားသည် တွင် သူမျက်နှာကြီး ချထားရာမှ ဖျတ်ခနဲ မော့အကြည့် ... သူ့မျက်လုံးတွေ မူးခနဲ ပြာဝေသွားတော့သည်။ ။

အဲဒီ အချိန် မှာ ကြားလိုက်ရသည့်အသံက သူ့ကို ငရဲအိုးထဲ ဇောက်ထိုးပစ်ကျသွားတော့သည်။ ။

"ဖူး... ဘဲကြီး နင့်ကိုကြည့်ပြီး မျက်ဖြူဆိုက်သွားပြီ"

"ဘာ"

"ဟင် ... လှည့်ကြည့်စမ်း လှည့်ကြည့်စမ်း"

ဆိုသည့်အသံကို သူ ကျောခိုင်းပစ်ဖို့ မေ့သွားအောင် သူမမျက်နှာကို
စူးစူးစိမ်းစိမ်းကြီး စိုက်ကြည့်လိုက်သည် က သူ့အမှားတစ်ကွက်
ဖြစ်သွားတော့သည်။

အဲဒီခဏတာအတွင်းမှာ သူမကို အစိမ်းဆုံး မျက်လုံးတွေနှင့် စိုက်ကြ
ည့်လိုက်သည့် မိနစ်လောက်အတွင်းမှာ ပဲ...

"ကိုကို"

ဆိုပြီး ဆို့နှင့်တုန်ခါစွာခေါ်လိုက်သည့်အသံက သူ့နှလုံးသားကို မြား
အစင်းတစ်ရာနှင့် ပစ်ချလိုက်သလို သူ့ကို အသက်ရှူမရအောင် မွန်းကျ
ပ်သွားပြီး ထွက်ပေါက်မဲ့သွားခဲ့တော့သည်။

ဤကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ...

သူ့ကို "ကိုကို"လို့ ခေါ်တဲ့ သူ

တစ်ယောက်ရှိနေသေးခဲ့တာက

သူ့အနာဂတ်အတွက်

ကြေကွဲစရာပဲ ဖြစ်မလား၊

ဝမ်းသာစရာပဲဖြစ်မလားဆိုတာ

သူ ...

ဘယ်လိုမှ ခံစားသိရှိခွင့် မရှိခဲ့သေးပါ။

အခန်း (၂)

"အမယ်လေးတော် ... ဒီမှာ ငါလုန်းထားတဲ့ ငါးရုံခြောက်တွေ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ"

တိုက်ထဲလှမ်းဝင်ဝင်ချင်း ကြားလိုက်ရသည့် မမအသံက သူ့ကို မျက်မှောင်ကုတ်လိုက်မိသည် အထိ စိတ်ပျက်သွားရသည်။ ။

ဟင်း ... ဘာဖြစ်ပြန်ပြီလဲ။ မမကို မြင်လိုက်ကြားလိုက်ရရင် အမြဲတမ်း အော်ကြီးအော်ကျယ်နိုင်လွန်းသည်။ ။

အခုလည်း ကြည့် ... အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နဲ့။ ။

"ငါ ငါ တကယ်... ဒါ ခွေးပဲ... ခေါင်းရင်းအိမ်ကခွေး"

"ဟာ မမရယ်... မဟုတ်တာ"

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်... နှစ်ခါရှိပြီ၊ ငါ့ ငါးရုံခြောက်တွေပျောက်နေတာ ပထမတစ်ခါက ရောက်ခါစ၊ အိမ်နီးချင်းတွေကို အားနာလို့ ၊ အခုတော့ သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး၊ ဟဲ့ ... ပြောရင်းဆိုရင်း

ဟိုမှာ ဟိုမှာ ခွေးစုတ်"

ပြောပြောဆိုဆို မမက တံခါးဘေးမှာ ထောင်ထားသည့် သစ်သားပိုင်းအရှည်ကို ကောက်ဆွဲပြီး ထဘီတရွှမ်းရွှမ်းမြည်အောင် ခွေးအနောက်ကို ပြေးလိုက်သွားသည်။ ။

သူကတော့ မမ,လုပ်သမျှကို အစအဆုံး စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။ ။

"ဟဲ့ခွေး ခွေးသူခိုး... နင့်အိမ်မှာ မစားရတိုင်း ကဲဟယ် ကဲဟယ် ...
ငါ့ငါးရုံခြောက်တွေကို ခိုးစားဦး ခိုးစားဦး"

မမက ပြောလည်း ပြော၊ ပြေးလည်း ပြေးသွားပြီး လက်ထဲက သစ်
သားတုတ်ကြီးနှင့် ခေါင်းရင်းအိမ်က အခုမှ ရောက်စ ခွေးစုတ်ဖွားက
လေးကို တအားလွှဲပစ်လိုက်သည်။ ။

မမ,ပစ်လိုက်တဲ့ ပစ်ချက်က ခွေးကျောကုန်းကို လက်မှန်းတည့်တည့်
ထိသွားကာ ခွေးလေးက တဂိန်ဂိန်အော်ရင်း အော်ပြေး ပြေးထွက်သွား
တော့သည်။ ။

"ဟင်း... ခွေးသူခိုး အခုမှ ပဲ မိတော့တယ်၊ တကတဲ ခွေးက အိမ်ကို
တောင် မရောက်သေးဘူး၊ ခိုးစားဖို့ ကြည့်နေတာ"

ဆတ်ခနဲ ဆင့်သားပိုင်းကိုပြန်ကောက်ပြီး တိုက်ထဲကို ခပ်သွက်သွက်
ဝင်လာသည့် မမကို သူက လက်နှစ်ဖက်ယှက်ဆုပ်ပြီး
ခပ်လျောလျောကြည့်နေလိုက်သည်။ ။

မေမေကတော့ မမကိုကြည့်ပြီး ဆူပူပါတော့သည်။ ။

"ခက်တာပဲ သမီးရယ်... သက်သက် အခုမှ ရောက်ခါစ ခွေးလေးကို
သွားပြီးရိုက်တာ အခုမှ ရောက်ခါစ အိမ်နီးချင်းကို နှိမ့်ချတာနဲ့ တူမနေ
ဘူးလား၊ ခက်တယ် ခက်တယ် ... အခု ငါးခြောက်က ဘယ်နှပြားပါသွား
လို့ လဲ သမီးရယ်"

"အကြီးကြီး နှစ်ပြား"

"အမယ်လေး နှစ်ပြားတည်းနဲ့ သမီးရယ်"

"နှစ်ပြားကလည်း နည်းလား၊ ငါးရုံခြောက်ဆိုတာ တန်ဖိုးက ကြီးက ကြီးနဲ့ ၊ အရင်တစ်ခါလည်း နှစ်ပြား၊ ရောက်ခါစရှိသေးတယ်၊ ခိုးစားတာ ၊ တကယ်အကျင့်ပျက်တဲ့ ခွေး၊ ခွေးတောင် ဒီလောက် အကျင့်ပျက်နေ တာ လူဆိုရင် ဘယ်လောက်အကျင့်ပျက်လိုက်မလဲ"

ခက်ပြီ။ မမတို့ ကတော့ ခွေးစိတ်ဆိုးတာနဲ့ ခွေးရှင်ကို ရမ်းသမ်းပြော နေတာ သူ တော်တော် စိတ်ညစ်သွားရသည် ။

သူ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ မမကိုလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ မမက သူ့ကို ခါးနှစ် ဖက်ထောက်ပြီး မေးဆတ်ကာ ခပ်မိုက်မိုက်မေးလာသည် ။

"ငါ့ကို ဘာကြည့်တာလဲ နိုင်း"

"မမ မိန်းမကြမ်းဖြစ်နေတာကို ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာလိုက်တာ"

"ဘာတဲ့ ... နင်က ခွေးခိုးစားတာကို ဒီအတိုင်းကြည့်ပြီး လက်ပိုက်မိ န်းမူးနေရအောင် ဘာလဲ... ခွေးရှင်ကောင်မလေးက ချောလို့ လား"

"မဆိုင်တာတွေ ထည့်မပြောစမ်းပါနဲ့ "

သူ မမကို ခပ်စောင့်ဆောင့်အော်လိုက်သည် ။ မမက သူအော်လိုက် တော့ ပိုပြီး ဒေါသထွက်သွားပုံဖြင့် လက်မောင်းက အင်္ကျီတွေကိုတောင် ဆွဲတင်ကာ မောင်းတင်ပါတော့သည် ။

"အမယ်လေး အမယ်လေး ... အခုကတည်းက မျက်နှာချင်းဆိုင် မမြ င်ဖူးတဲ့ ကောင်မလေးကို အားနာနေလိုက်တာ၊ အိမ်က မမကတော့ မိန်း မကြမ်းကြီး အာကြမ်းလျှာကြမ်းကြီးပေါ့ ... ဟုတ်လား"

"ခက်လိုက်တာဗျာ၊ ကျွန်တော်က ရောက်ခါစ အိမ်နီးချင်းနဲ့ ရန်ဖြစ် ပြဿနာတက်မှာ စိုးလို့ ပါ"

"ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့တဲ့ ကြောက်စရာလား၊ စံတို့ ကလေး မဟုတ်တာ၊ မမှန်တာတွေလို့ ကတော့ ဘယ်တော့မှ မခံဘူးပဲ မှတ်"

"ကဲပါ ... တော်ပါတော့ တော်ပါတော့ သမီးရယ်၊ စိတ်တွေတောင် ညစ် လာပြီ၊ အေးအေးချမ်းချမ်း နေပါရစေ"

"ဟွန်း ... နေ နေ ... အေးအေးချမ်းချမ်းနေကြ၊ ဒီက မိစံက မအေးနိုင် မငြိမ်းနိုင်တဲ့ မိန်းမ"

မမက ပြောပြောဆိုဆို ဧည့်ခန်းထဲကနေ ခြေဖနောင့်ပေါက်နင်းပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်း ထွက်သွားပါတော့သည်။ ။

မမ,ထွက်သွားတော့မှ မေမေက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့်

"အင်း... ခက်တယ် သားရယ်၊ သားမမက နဂိုကတည်းက စိတ်ကြီးတော့ အရာရာ ဒေါသရှေ့ရောက်နေတာ၊ အင်း ... သူ့ကို ဘယ်လိုဖျောင်းဖျပေးပါ့မလဲ၊ ဟင်း ... သမီး ဒီလို ဒေါသထွက်ခဲ့တာ သူ့ အဖေ လူမပီသတဲ့ လူကြောင့်ပေါ့သားရယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ မေမေ... ကျွန်တော်ကတော့ မမကို ရုပ်ကလေးချောပြီး အခုလို အာကြမ်းလျှာကြမ်း မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ သူပြောတော့လည်း သူက အရပ်သူမို့လို နှိမ်တယ်ဖြစ်ဦးမယ်၊ ကျွန်တော်က တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ဘဝင်မြင့်တယ်ဆိုဦးမယ်"

"အေးပါသားရယ်... မေမေ့သားလေး နားလည်ရင် ပြီးပါတယ်၊ မေမေကတော့ သမီးကို အိမ်ထောင်မကျမချင်း စိတ်ပူနေရမှာ ၊ သူ့ကိုသင့်တော်တဲ့ သူနဲ့ အိမ်ထောင်ချပေးလိုက်ရင် ဒေါသကြီးတဲ့ စိတ်တွေ ပြေသွားမလားလို့ ၊ အိမ်ထောင်ရေးဘက် စိတ်ရောက်ပြီးတော့လေ"

"ဒီလောက် စွာကျယ် စွာကျယ်ဖြစ်နေတာ သူ့ကို ဘယ်သူက ယူရဲမှာ

လဲ မေမေရာ၊ ရုပ်ကလေးချောတယ်၊ ကိုယ့်ဘာသာ ရိုးရိုးအေးအေးမနေ တတ်လည်း စွာပါ။ သူစွာတာ ရိုးရိုးယောက်ျားတွေက ဘယ်လန့်မလဲ၊ အ ခုဟာက ပြောမပြောချင်ဘူး၊ တကယ့် ငါးစိမ်းသည် ပဲ ... တကယ်"

"အမယ်လေး အမယ်လေး ... အဲဒီလိုတော့ မင်းမမေ့ရဲ့ သွားမပြော ပါနဲ့ ၊ တစ်ခါတည်း နပန်းဖက်သတ်မှ ကျော်မကောင်းကြားမကောင်း ဖြစ်နေပါဦးမယ်နော် သား၊ ကဲ ကဲ ... ဘာမှ ပြောမနေနဲ့ ၊ သားလည်း ရေ ချိုးတော့၊ မေမေလည်း မီးဖိုချောင် ဝင်လိုက်ဦးမယ်"

မေမေက သူ့ကို စိတ်ညစ်သည့်မျက်လုံးတွေနှင့် တစ်ချက်ကြည့်ပြီး ဧည့်ခန်းထဲကနေ ထ ထွက်သွားတော့သည်။ ။

မေမေ ထထွက်သွားတော့မှ သူလည်း ခေါင်းကဆံပင်တွေကို ကုတ်ဖွပြီး ရေချိုးခန်းဝင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ။

အင်း... ရေချိုးရင်းနဲ့ တစ်ဖက်ခြံက အသံဗလံတွေကို နားထောင်ဦးမှ ။

သူ့ရင်ထဲမှာ ဘာရယ်မဟုတ်ပါ။ တစ်ဖက်ခြံက ခွေးကလေးအတွက် ရင်လေးသလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

နောက်ပြီး ထိုခွေးလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တစ်ဖက်အိမ်နဲ့ ပြဿနာဖြစ်ရမလို ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

"အို ကြည့်စမ်း ... ရက်စက်လိုက်တာ ရက်စက်လိုက်တာ၊ မမခွေး

လေးကိုများ ဘယ်သူက ရိုက်ထုတ်လိုက်တာလဲ၊ တော်တော်နာသွားလားဟင် ပွားလေး"

ဖူး ခွေးလေး တန်ဂိန်နှင့်ညည်းညူနေတာကိုကြည့်ပြီး မျက်ရည်တွေ စီးကျလာခဲ့သည်။ ။

"ဂိန် ဂိန်"

"သားလေး... တော်တော်နာသွားသလားဟင်"

"ဂိန် ဂိန်"

ဖူးခွေးကျောပြင်လေးကို သပ်ပေးလိုက်တော့ ခွေးလေးကနာကျင်လွန်းလို့ တဂိန်ဂိန် အော်နေတာကို မကြည့်ရက်တော့ဘဲ ခွေးလေးကျောပြင်လေးမှာ ကပ်ချကာ ငိုချလိုက်ပါတော့သည်။ ။

"ဟင့် ဟင့် ... ငါ့ခွေးလေးကို ဘယ်သူရိုက်လိုက်တာလဲ ... ပြော ပြောစမ်း သားလေး"

"ဂိန် ဂိန် ဂိန်"

"အေး အေး ... တစ်ဖက်ခြံက ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပါပြီ ... စောစောက စီခနဲ အသံကြားလိုက်တယ်"

"အေး ... ဟုတ်တယ်၊ ကိုကြီး ပန်းခြံရေဖျန်းနေတုန်း ဟိုဘက်ခြံက ဟိုစွာကျယ်စွာကျယ် မိန်းကလေးအသံ ကြားလိုက်တယ်"

"ဟင် ... ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ဖူး အခု သွားပြောမယ်"

ဖူးက ဒေါသတကြီးပင် ထရပ်လိုက်သည်။ ။

"ဟာ ဟာ ... မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ ငါ့ညီမရယ်၊ အဲဒီအမျိုးသမီးက အာဂတဲ နော်၊ ငါ ရောက်ရောက်ချင်း အိမ်နီးနားချင်းတွေဆိုတော့ ဘယ်သူ့အိ

မ် ဘယ်လိုစရိုက်ရှိတယ်ဆိုတာ စုံစမ်းကြည့်တော့ ငါတို့ ခြေရင်းခြံက ဒီ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ စရိုက်အကြမ်းဆုံးပဲတဲ့ ၊ သူ့အေက နောက်မိန်းမ မယားငယ်ယူထားတယ်တဲ့ ၊ သူ မယားငယ်မယူခင် သူတို့ အိမ်မှာ ရန်ဖြစ်လိုက်ကြတာ တဂျိမ်းဂျိမ်းပဲတဲ့ လေ၊ အဆိုးဆုံးက သူ့သမီးအကြီးမတဲ့ ၊ အဲဒီမိန်းကလေးက သူ့အဖေကို နှင်ချတာတဲ့ ၊ ပြီးတော့ သူ့အဖေရှေ့မှာ သူ့အဖေရဲ့ နောက်မိန်းမပါးကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် ဆွဲရိုက်တာတဲ့ "

"ဟင်... ကြမ်းလိုက်တာ"

"အေး ... ကြမ်းတယ်၊ ကြောက်စရာကြီး ဒါပေမဲ့ ရုပ်ကလေးက တော့ လူပျိုလေးတွေ၊ လူပျိုလတ်တွေ၊ လူပျိုကြီးတွေ အရွယ် မန်းမရွေးကြိုက်တဲ့ ရုပ်တဲ့ "

"ဟွန့် ... ရုပ်ကလေး ဒီလောက်ချောပြီး ဒီလောက်ကြမ်းတမ်းတာကြီးကျ ကောင်းမလား ကိုကြီးနော် ... ရုပ်ကလေး ချောတယ်ဆိုပြီး သွားပြီးမငြိနဲ့ ... ငြိလို့ ကတော့ ဖူးနဲ့ အသိပဲ"

"အေးပါ ညီမလေးရာ ... ကိုကြီး သူ့ကို အခုထိမြင်တောင် မမြင်ဖူးသေးဘူး၊ ရောက်တာဖြင့် တစ်လလောက်ရှိပြီ၊ ကိုကြီး စိတ်မဝင်စားလို့ ကို တမင်မကြည့်ဘဲနေတာ၊ ရုပ်ကတော့ သူများ တွေပြောတာ တော်တော်ချောဆိုပဲ၊ သူ့မောင်လေးကလည်း ချောတယ်တဲ့ "

"ဟင် ... သူ့မောင်လေးက ဘယ်အရွယ်လောက်ရှိပြီလဲ"

"သူ့ထက် ဆယ့်တစ်နှစ်ငယ်တယ်တဲ့ "

"ဒါဆို တော်တော်ငယ်မှာ ပေါ့"

"Computer တက်နေတယ်တဲ့ "

"သြော် သြော် ... ဖူးထက်တော့ ကြီးမှာ ပေါ့"

"ကြီးတာပေါ့ဟ ... နင့်ထက် ခြောက်နှစ်လောက်ကြီးတာပေါ့။ အောင်မယ် ... နင်က ကြီးတာတွေ ငယ်တာတွေလုပ်ပြီး ဘာလုပ်မလို့ လဲ"

"အဟိ ... ရွယ်တူဆို BoyFriend လုပ်မလို့ "

"တော်စမ်းပါဟာ ... နင့်ခွေးကို ဆော်ထည့်လိုက်တာတောင် အမှတ်မရှိသေးဘူးလား"

"အား ... ဟုတ်ပါ၊ ခွေးလေး တော်တော်နာသွားတာ၊ ဒီမိန်းမ ရိုက်တာပဲနေမယ်၊ ဖူးသွားပြောမယ်"

"အမယ်လေး... မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ မယ်မင်းကြီးမရယ်၊ နင့်လောက်ကတော့ စံမမတို့ က အရည်ဖျော်ပစ်မယ်၊ အဖေမိန်းမတောင် အဖေရှေ့မှာ ပါးရိုက်ရဲတဲ့ သူနော် လျှော့မတွက်နဲ့ "

"ဟင်"

ဖူးမျက်လုံးလေးဝိုင်းသွားသည် အထိ အံ့ဩတွေဝေသွားရသည် ။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း မကျေမနပ်မျက်မှောင်ကုတ်ကြည့်ကာ ...

"နေစမ်းပါဦး ... ကိုကြီးက သူ့နာမည်ကို ဘယ်လို ဘယ်လိုသိတာလဲ"

"ဪ ... ဒီလိုပေါ့ကွာ"

"ကိုကြီးနော် ... ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တွေ လျှောက်မလုပ်နဲ့ နော်၊ ဖူးလေ ကိုကြီးပုံစံမကျရင် မာမီနဲ့ တိုင်မှာ "

"အာ ... နင်ကလည်း ငါက"

"တော်ပြီနော် ကိုကြီး... ကိုကြီးအကြောင်း ကိုကြီးသိ၊ ဘာကြောင့် ဒီနယ်မြို့သေးသေးလေးကို မန္တလေးကနေ ပြောင်းလာရတယ်ဆိုတာ

ကိုကြီးပြန်စဉ်းစား"

"ဖူး ... နင် ငါ့ကို ဆရာလုပ်နေတာလား"

"ဆရာလုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး"

"မဟုတ်ရင် ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ နင်က ငါမွေးမှ ငါ့သမီးလောက်ရှိတာ၊ ငါ့ကို ဆရာမလုပ်နဲ့ ၊ ငါ အကြီး... နင့်ထက် ဆယ့်ခုနစ်နှစ်ကြီးတာ၊ ငါ အားလုံးသိတယ်"

"သိရင် ပြီးရော ပြီးရော၊ ကိုကြီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖူးနဲ့ မာမီ ထပ်အရှက်မကွဲပါရစေနဲ့ "

"တောက်... ဖူး"

ဖူး ကိုကြီးရဲ့ တောက်ခေါက်သံကို လုံးဝဂရုမစိုက်တော့ဘဲ ဧည့်ခန်းထဲကနေ ချာခနဲလှည့်ထွက်လာခဲ့သည် ။

အဲဒီအချိန်မှာ ဖူးရဲ့ ခွေးလေးကလည်း ဖူးနဲ့ အတူ ယှဉ်တွဲပြီး ဖူးနောက်ကိုပါလာတာ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဖူး သတိရကာ အံ့ကြိတ်ပြီး ကြိမ်းပစ်လိုက်တော့သည် ။

"အင်း ... ဒီတစ်ခါတော့ ခွင့်လွှတ်လိုက်ဦးမယ်၊ နောက်တစ်ခါတော့ အသိပဲ၊ မြဲဖူးသစ်လွင်အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိရတာပေါ့"

ဖူးကြိမ်းလိုက်တာကို ခွေးလေးက အမြီးတန့်နဲ့နှင့် ထောက်ခံ လိုက်လေသည် ။
